

[Paul Hansen (Svendborg).]

loven kun vil berøre hovedstaden og købstæderne. Det viser sig nemlig, at huslejen ude i amtskommunerne er steget ca. 20 pct. mere end i de nævnte områder, og dette er især lig grad sket netop på grund af, at ejendomsskatterne i sognekommunerne og amterne er steget mere end i købstæderne og i hovedstaden, hvilket selvsagt har givet sig det udslag, at der er sket større huslejstigninger i landkommunerne og amterne, da skatterne jo overvælttes på huslejen. Der er således god logik i lovforslagets opbygning.

Lovforslaget går som sagt ud på indførelse af en ekstraordinær grundskyld, der pålignes alle ejendomme i de omtalte områder, nemlig med 7 promille det første år og derefter med 14 promille fremefter. Herved opnås sammen med virkningerne af den samtidig indførte ekstraordinære ejendomsskyld en tilnærmelse, der må anslås at andrage ca. 14 pct. af 1939-lejen, men tillige vil der ske det, at grundskyldpromillerne i de forskellige områder, på den ene side hovedstaden og købstæderne og på den anden side landkommunerne, bliver mere ensartede. Denne del af lovforslaget vil bevirke, at den grundskyldpromille, der i hovedstaden og i købstæderne svinger fra 10 til 12, nu vil stige til 26 og dermed nærme sig den, vi har ud over landet. Denne del af lovforslaget er beregnet til, når det er helt gennemført i 1960-61, at indbringe kommunerne ca. 55 mill. kr.

Hvad angår den ekstraordinære ejendomsskyld, vil den kun fuldt ud blive pålignet ejendomme, der er taget i brug før den 1. april 1947, nemlig med ligeledes 7 promille af forskelsværdien det første år og 14 promille de næste år. Denne skyld atrappes herefter, således at ejendomme taget i brug i tidsrummet 1. april 1947-1. april 1950 kun pålignes de $\frac{4}{7}$, og ejendomme taget i brug senere end 1. april 1950 berøres ikke af lovforslaget.

Denne del af lovforslaget er beregnet at give kommunerne 79 mill. kr., når den får

fuld virkning, men vil derefter som tidligere bemærket blive afviklet fra 1964 med $\frac{1}{10}$ hvert 4. år.

Alt i alt giver dette 134 mill. kr. til kommunerne, som også nævnt tidligere under debatten, hvortil så skal lægges de 18 mill. kr., som den i 1955 indførte tillægsskat på de samme felter giver, idet disse indtægter nu ifølge forslagene i kommende skatteår tilflyder kommunernes kasser og ikke båndlægges som hidtil.

Da det jo ikke er meningen, at disse nye indtægter for kommunerne skal bruges til de ordinære driftsudgifter, kan en og anden kommunalmand måske fundere over, hvorledes det så vil gå, når de 79 mill. kr., der hidrører fra den ekstraordinære ejendomsskyld, efterhånden afvikles, men her regner man med — og det skal nok slå til, tror jeg — at med den udvikling, der foregår inden for byerne, vil der blive tale om en i hvert tilfælde delvis udligning ved den stigning i grundskyldindtægterne, der vil komme fremover. Forslagets tendens er altså samtidig med de andre formål, der søges fremmet, den, at vægten i ejendomsskatterne lægges over på grundskylden, og det anser jeg for rigtigt.

På mit partis vegne kan jeg også give tilslutning til de mål, som forslagene tilsigter, og til de principper, man har valgt for at fremme disse mål.

Jeg skal i øvrigt ikke komme meget ind på de mange enkeltheder i forslagene, men der er dog et par ting, som jeg gerne vil sige lidt om.

Forslagenes idé er jo den, at den konjunkturgevinst, som en huslejstigning, der ikke medgår til ejendommenes drift, vil betyde, ikke bør tilfalde grundejerne ensidigt. Der sigtes med andre ord her direkte på udlejningsfortjenesterne, og det vil derfor være på sin plads at bemærke, at forslagene altså ikke sigter på den jævne mand med det lille parcelhus. Ejendomsskyldens forhøjelse vil i almindelighed heller ikke komme til at berøre disse mindre ejendomme, da det fradrag, der benyttes i